

Quereret aliquis & bocai quomodo nuse ditant tibi scribenda carniua responderet boetius licet omes
amici mei de relinquent me in exilio tam has musas nullus timor imperialis potuit uicerit. quin
sequerentur nostros iter

Liber.

humectant ora. i. faciem meam veris fletib^z. C Notandum qm poetas. 9. fingunt fuisse muse in monte Elicone iuxta fontem caballinū. de quo fonte loquitur Persius i principio libri sui dicēs. Fonte caballino rē. que muse funguntur poetis ministrasse scientiam componendi carmina metrica. r iste muse poetice vocabant carmen quasi canētes amene eo qm mul-

tū delectant homines rōne metri. C Nota q ille muse poetice dicuntur lacere actine. qz lacerant. i. distra

hant mentes hominum su

byciētes ipas diversis pas

sionib^z nunc passioni amo

ris. nunc doloris sicut patz

per Ouidiu^z de amore tra

ctantem. r per alios poetas. Uel dicuntur lacere passione

rōne poematum suo^z que poemata dicuntur lacera: qz

non sunt firmitate rōne stabilita. Ubi notandum q qdā carmina dicunt̄ integra: quedā lacera. Integra sūt

carmina phīca nulla falsitate permixta: s̄ firmate rōn

num stabilita rāium firmant. Lacera sunt carmina po

etica que non īstruūt hoīem nec consolant: s̄ lacerant

i. distrahunt mentes hoīum nūc reducendo hoī ad me

moriām voluptates: nūc dolorem nunc alias passiones

C Item notandum. versus elegi pncipaliter īuenti fu

erunt. ppter miseriam describendam. r qz hos versus

muse dictabant Boetio. per quos Boeti^z magis suā mi

seriam reduxit ad memoriam qz per eos consolaret: iō

elegi erant causa ipsi Boetio veri fletus. C Itē notandum. duplex est fletus. adulatoriū r verus. Adulatori^z

qui est fictus qualis est fletus amasie. Si enim dixerit

amassius ad amasiam nō diligis me: ipsa icipit flere. qua

re: vt per fletum firmius ipsum possit tenere. cu^z autē

nūmos non poterit extorquere ab ipso dicit. vade gartio

te non nouire. Alius est fletus verus qui ex vero cor

dis dolore r ex vera pietate procedit. r ad talēm fletum

Boetius puocatus fuit per musas dictantes sibi carmina. C Notandum qm hec dictio elegi potest exponi du

plicher. vno modo qm teneatur nominatiue. r tunc est se

sus. elegi. i. versus miserie rigant ora mea fletibus. Alio

modo qm teneat genitine r tunc est sensus carmenē rigat

veris fletibus ora elegi. i. miseri hoīs. qz elegus. a. um. i.

miseria. r. qm Huguitionem.

C Has saltem nullus rē. Hic Boeti^z respondet tacite

questioni. Quereret aliquis quomodo muse dictant ri

bi carmina scribenda cum sis in exilium relegat^z: qz in

transi sine omni comitiua. Ad hoc respondet Boetius.

Iz omnes amici mei dereliquerunt me in exilio ppter ti

morem imperialē. tamen has musas nullus terror iper

alis potuit vicere quin sequerentur nostruz iter. i. me vs

qz ī exilium dictantes nobis carmina. C Notandum. Iz

bona exteriora possunt auferri ab homine per violentia

sicut per furtum. per rapinam. per incendium. tamē scia

non potest auferri ab homine. nō enim scientia violētia

auferitur. nec vetustate īsumitur nec tristitia minuitur.

vnde Seneca. 9. epistola ad Lucillū recitat. qm cū Stil

bon capta patria: amissis liberis: amissayxore sua r alys

bonis solus ab incendio exierat: regisitus fuerit a Deo

metrico nungd omnia perdidisset. respōdit nihil perdi

di. sed omnia bona mea mecum sunt. iusticia. virtus. r pru

dentia. r hoc inuit Boetius dicens. Musas se non reli

quisse. Unde ēt Alanus de planctu nature de sciētia di

cit. Super omnem possessionem generosa emanat pos

sessio: que sparsa colligit: erogata reuertitur: publicata suscipit incrementum. per quam nobilis thesaurus secretis penetralibus nascitur: effectus eterne delectationis acquiritur. Hec est sol per quę mens diescit a tenebris: cordis oculus: deliciosa animi paradisus. Hec immortalem ex mortali facit. r caducum hominem ī deum deificatio mutationis auctoritate conuertit. C Nota circa

hanc dictionem saltim. qm tres dictiones proferri possunt per tim que deberent proferri per tem. vnde proferimus saltim pro saltem tempus. extim plo pro exemplo. quod ē contra Huguitionem. qui

dicit. Tim tria detestor extemplo tempora saltim.

C Gloria felicis. Hic Boetius deplangit statum suum ex parte defectus corporalis. Et primo proponit eum in generali. secundo in speciali. secunda ibi. Uenit enim. dicit primo quondam consolabuntur me gloria felicis. id est prospere īuentutis. r gloria viridis īuentutis. i. delectabilis īuentutis. sed nunc fata. id est euentus. mesti senis. id est tristis senectutis. solantur. id est consolantur mea. id est meam partem. quasi diceret. prius cōsolabar dulci īuentute. nunc autem consolor tristi senectute. qm illam sententiam sic exponit̄ Ira. Gloria felicis īuentutis. i. prospere īuentutis. viridis. i. delectabilis īuentutis. olim id est quondam supple consolabatur me. nūc fata. id est euentus. mesti senis. id est tristis senectutis solantur mea. id est meam partem. C Notandum qm com

muniter illa littera aliter exponit̄ referendo eam ad musas poeticas sic. Lamene que quondam tēpore īuentutis erant gloria felicis r viridis īuentutis. quod dicit pro tanto q īuenies olim solebant informari in arte poetica in qua proficientes gloriabantur in vīsu metrorū r rīgorū. nūc autē īuentus solantur mea fata in quā mesti senis. C Notandum qm felix īuentus est que bonis exterioribus est adornata. de qbus bonis loquitur Ari stoteles. circa principium libri de bona fortuna dicens.

Sine rebus exterioribus quorum fortuna ē domina nō contingit esse felicem. Sed viridis. i. delectabilis īuentus est illa que est bonis nature decorata. s. fortitudine. pulchritudine. r agilitate. Unde Aristoteles ī ethicis.

Nō omnino felix est qui specie turpis aut solitari^z: aut carens prole. C Nota qm Boetius representat in se statum miserie cum dicit fata mesti senis se consolari cu^z

minime hominē cōsolantur s̄ magis perturbant. et cū dicit musas poeticas se cōsolari similiter representat statum miserie. qz muse poetice non cedent alicui in solatium. sed potius ī alimentum doloris. Item de significacionibus fati ponit Huguitio duos versiculos dicens. Constellatio morsparce responsa deorū. Euentus rerum signantur nomine fati.

C Uenit enim properata malis. Hic Boeti^z declarat in speciali defectū corporale. dicēs. Bene dico qm fata mente senectutis nunc consolant̄ me. enī p qz senectus iopina. i. inopinata per apocopaz. properata. id est festinata venit in malis. i. cum suis malis r īcomodis. r dolor supple quem patior iussit iesse. i. induxit mihi suam etatem. per quod inuitur qm non solum etas iducit dolorem. sed econuerso dolor iducit r causat etatem r seniuz. Et tūc Boeti^z ponit duo signa sue senectutis dicens. cani supple capilli ī tempestiui. lante debitū īps. fundunt̄ īver-